

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/776 ⁽¹⁾, w zakresie w jakim:
 - (i) oddala wniosek skarżącej o zwolnienie z rozszerzenia środków antydumpingowych na przywóz rowerów wysyłanych z Pakistanu;
 - (ii) rozszerza ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 ⁽²⁾ na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz rowerów wysyłanych przez skarżącą z Pakistanu; oraz
 - (iii) pobiera rzeczony cło od przywozu z Pakistanu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 938/2014 ⁽³⁾.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym pozwana naruszyła art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51). W szczególności stosując art. 13 ust. 2 lit. b) pozwana popełniła błędy proceduralne i błędy co do prawa oraz przyjęła niespójny tok rozumowania.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin (Dz.U. L 122, s. 4).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 153, s. 17)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 938/2014 z dnia 2 września 2014 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w drodze przywozu rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, i podające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 263, s. 5)

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2015 r. – Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi i Negro/Komisja

(Sprawa T-436/15)

(2015/C 328/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Consorzio Vivaisti viticoli pugliesi (Otranto, Włochy) i Daniele Negro (Otranto) (przedstawiciele: V. Pellegrino i A. Micolani, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem wstępnym, zawieszenie środka w granicach interesu strony skarżącej zgodnie z art. 278 TFUE;
- stwierdzenie i orzeczenie niezgodności z prawem decyzji wykonawczej Komisji nr 2015/789, w szczególności jej art. 9 i załącznika I do niej w części, w której sklasyfikowano w nich gatunek *Vitis* jako rośliny podatne na europejskie i pozaeuropejskie izolaty organizmu *Xylella fastidiosa*, a zatem zabroniono jego przemieszczania „w Unii – w obrębie wyznaczonych obszarów lub poza nie”, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności tej decyzji w granicach interesu strony skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- nakazanie Komisji podjęcia wszelkie innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne, w tym dodatkowych badań także przez EFSA.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu żądań strona skarżąca powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności i art. 5 TUE oraz art. 296 TFUE, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych ze względu na niewystarczające lub wadliwe uzasadnienie oraz nadużycie władzy poprzez przyjęcie błędnych przesłanek prawnych i faktycznych; nieprzeprowadzenie dochodzenia i wewnętrzną sprzeczność.

Strona skarżąca precyzuje, że skarga opiera się na przeprowadzonych przez naukowców z CNR w Bari badaniach, które na podstawie obserwacji, analiz i doświadczeń w terenie i laboratoryjnych wykazują, że:

- wyodrębniona w Salento bakteria różni się podgatunkiem i szczepem od bakterii powszechnie uważanej za wywołującą choroby winorośli na kontynentach innych niż europejski;
- od 2013 r. do chwili obecnej odmiany winorośli uprawiane na terenie prowincji Lecce nie przejawiały żadnych objawów choroby Pierce'a ani innego chorobowego wysuszenia;
- w tym samym okresie na tych samych odmianach winorośli ani na obszarach sąsiadujących i będących w bezpośredniej styczności z zakażonymi drzewami oliwnymi nie stwierdzono żadnego śladu bakterii;
- wszystkie przeprowadzone na winorośli doświadczenia laboratoryjne (poprzez inokulum lub kontakt z nosicielem) dały wynik ujemny, zarówno pod względem rozwoju zakażenia, jak i pod względem występowania bezobjawowo samej bakterii.

Strona skarżąca twierdzi zatem, że umieszczenie odmian winorośli w wykazie określonych roślin jest niezgodne z prawem, ponieważ nie uwzględnia wyników dochodzenia, z których wynika, że winorośl jest oczywiście odporna na bakterię rozprzestrzenioną na zakażonym obszarze.

Decyzja ta jest również wewnętrznie sprzeczna, zważywszy, że w następstwie pierwszej wydanej przez EFSA 26/11/2013 opinii, w której stwierdzono znikomą wiedzę o szczepie *Xylella fastidiosa* występującym w Salento, Komisja w poprzednich decyzjach nr 87 i nr 497 z 2014 r. nie umieściła winorośli na wykazie roślin podatnych, podczas gdy zaskakująco następnie umieściła ją na ich wykazie, i zabroniła jej przemieszczania, mimo że otrzymała od EFSA i władz włoskich szczegółowe badania wskazujące na odporność winorośli na bakterię wyodrębnioną w Salento.